

ΠΟΙΟΝ ΤΟ ΟΦΕΛΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Πολλές φορές, από την στήλη αυτή του περιοδικού μας, προσπάθησαμε να εξηγήσουμε τα όφελη, που προκύπτουν για την πολιτεία, αλλά και για τον καθένα από μας, όταν επιτυχάνη μία απογραφή ή μία στατιστική έρευνα. Και οι εξηγήσεις αυτές έβοήθησαν, κατά το δυνατόν, όλους μας να έχουμε μία σαφέστερη αντίληψη για τις απογραφές και τις έρευνες, που διενεργεί κατά καιρούς η Έθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος. Και πιά συγκεκριμένα: "Όταν διενεργήθη η απογραφή καταστημάτων, στις 15 Νοεμβρίου του 1958, όλοι γνωρίζαμε, προηγουμένως, ότι τα στοιχεία που δά προέκυπταν από αυτήν δά ήταν χρησιμώτατα για την έθνική μας οικονομία, πράγμα που, εν τελευταία αναλύσει, σημαίνει ότι δά ήταν χρησιμώτατα για όλους, όσους είχαν και έχουν κάποια σχέση με την βιομηχανία, την βιοτεχνία και τó εμπόριον. Δηλαδή για ένα μεγάλο μέρος του ενεργού πληθυσμού τής χώρας μας.

Αυτό όμως ήταν απολύτως κατανοητό. Είχε την δυνατότητα ό καθένας να τó «συλλάβη», γιατί πάντα οι σωστοί αριθμοί έχουν ένα συγκεκριμένο όφελος. Λογαριάζει, ως υποθέσουμε, ό κ. «Άλφα» να ίδρύση μιá βιομηχανία ή να ανοίξη ένα έμπορικό κατάστημα. Σήμερα έχει στην διάθεσί του τα σχετικά στοιχεία τής ΕΣΥΕ, που σαφώς τόν καθοδηγούν στους λογαριασμούς του. «Άλλά»—δά διερωτηθούν ίσως μερικοί από μας—«τά στοιχεία για τó πόσοι είμαστε, ποιá είναι ή οικογενειακή μας κατάσταση, τί γράμματα γνωρίζομε κλπ., κλπ. που δά ζητήρη, μετά από πέντε μήνες, ή Γενική Απογραφή Πληθυσμού, σε τί δά μας ώφελήσουν;». Είναι ένα συγκεκριμένο και δικαιολογημένο έρώτημα.

Αναμφιβόλως, όλοι δά έχετε άκουσει περι «δημογραφικών προβλημάτων». Τί είναι αυτά τά δημογραφικά προβλήματα και ποιá ή σχέσις τους με την απογραφή πληθυσμού;

Η δημογραφική στατιστική παρακολουδει γενικώς την κίνησι και την κατάστασι του πληθυσμού ενός τόπου—τίς γεννήσεις, τούς θανάτους, την μετανάστευσι κλπ. και τίς αλλαγές τής καταστάσεως του πληθυσμού (γάμους, διαζύγια, χηρείτες)—καδώς επίσης την πυκνότητά του, την μορφωτική του ανάπτυξι, την θρησκευτική και την κοινωνική του κατανομή κλπ. Από αυτούς τούς «τίτλους» και μόνον μπορεί να αντίληφθη κανείς πόσο χρησίμη είναι ή μελέτη όλων ούτων για τήν γενική κοινωνική κατάστασι του τόπου! Και, φυσικά, είναι τώρα περιττόν να σημειώσωμε ποιá ή σχέσις τής δημογραφίας με την απογραφή του πληθυσμού.

Άμεσώτερα, ή πρώτη που δά ώφεληθη από την απογραφή είναι ή Δημοσία Διοίκησις και μαζί τής όλοι έμεις, που όπωσδήποτε έχουμε ως πολίται μιάν έμμεση ή άμεση σχέση με αυτήν. Ακολουθως, τά στοιχεία τής απογραφής του πληθυσμού δά αποτελέσουν χρησίμον οδηγό για τήν κοινωνική υγιεινή. Και αυτό είναι κάτι, που όλοι αντίλαμβανόμεθα. Όταν γνωρίζωμε ποιá είναι ή συγκεκριμένη κατάσταση στό χωριό μας ή στην πόλι που κατοικούμε—συγκεκριμένως από άπόψεως υγιεινολογικών συνθηκών—έχομε κάνει ένα πρώτο βήμα για τήν όρθή αντιμετώπισι τών προβλημάτων, που μας παρουσιάζει. Τρίτον όφελος από την απογραφή πληθυσμού, είναι ή αντιμετώπι-

σις τών θεμάτων τής Παιδείας. Μεγάλο τó κέρδος στον τομέα αυτόν. Είχαμε μάλιστα την εύκαιρία να παρακολουθήσωμε τίς μεταρρυθμίσεις στην Παιδεία μας τόν τελευταίο καιρό και να διαπιστώσωμε πόσον άνογκαίες ήταν. Η απογραφή πληθυσμού τής 19ης Μαρτίου 1961 πολλά δά προσφέρει και στην συνεχιζόμενη εκπαιδευτική αναπροσαρμογή.

Άλλά και ειδικώτερα, τά στοιχεία τής δά χρησιμεύουν ως πολύτιμος οδηγός για τόν προγραμματισμό τής αναπτύξεως τών κοινοτήτων, τών διαφόρων οργανισμών και τών επι-

χειρήσεων. Δηλαδή, έμεις οι ίδιοι έχομε άμεσώτατον, εν τέλει, συμφέρον από την έπιτυχία τής απογραφής του πληθυσμού.

Αυτό όλα πρέπει να τά πληροφορηθούν όλοι και δά τά πληροφορηθούν άν οι 'Υγείαι τής Κοινής Γνώμης—'Ιερείς, Καθηγηταί, Δάσκαλοι, Κοινοτικοί άρχοντες κλπ.—φροντίσουν, με κάθε μέσον, να διαφωτίσουν τούς γύρω τους. Να τούς εξηγήσουν τί είναι ή Στατιστική και τί επιδιώκει. Όταν όλοι πεισοδούν για τó έργο τής και τήν ώφελιμότητά του, τότε όλοι δά συνεργασοδούν πρόθυμα με τούς απογραφείς.

Η τέχνη τής ταπητουργίας εις την Ελλάδα, μία από τίς καλύτερες και πλέον άξιόλογες έκφράσεις τής Οικοτεχνίας μας.

ΟΙΚΟΤΕΧΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ 15^{ΗΣ} ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1958

«Τάκου - τάκου ό άργαλειός μου,
τάκου κι' έρχεται ό καλός μου...»

Τά παλιά χρόνια, τά άργαλειά δούλευαν για νά φτειάξουν τά ρούχα τής οικογενείας. Τώρα, τά άργαλειά—τά περισσότερα—δουλεύουν για νά κατασκευάσουν τά ώραία ελληνικά ύφαντά, πού έχουν γίνει τελευταία πολύ τής μόδας.

Η κατασκευή ύφαντών άποτελεί έναν άπό τούς πολλούς κλάδους τής Οικοτεχνίας, όπου άπασχολούνται—σύμφωνα με τά άποτελέσματα τής άπογραφής βιομηχανικών, βιοτεχνικών και έμπορικών καταστημάτων τής χώρας τής 15ης Νοεμβρίου 1958—67.824 άτομα. Βέβαια, ή Οικοτεχνία άπασχολεί πολύ λιγώτερους άπ' όσους άπασχολούν οι βιομηχανίες, τά έμπορικά καταστήματα κλπ. Παρ' όλα αυτά, για πολλές περιοχές τής χώρας μας, άποτελεί μιá άπό τίς βασικές άσχολίες τών κατοίκων.

Ας ρίξουμε μιá ματιá στá άποτελέσματα αύτης τής σπουδαίας άπογραφής και άς δούμε κατ' άρχήν τί περιλαμβάνεται στόν κλάδο τής Οικοτεχνίας. Συνολικά ύπάρχουν 46.295 οικοτεχνίες. Οί σημαντικώτερες είναι οι ύφαντικές (9.496), οι οικοτεχνίες ειδών ύποδήσεως, ειδών ένδυμασίας κλπ. (31.735) και οι οικοτεχνίες πού χρησιμοποιούν ξύλο και φελλό, έκτός τής έπιπλοποιίας (3.185).

Τό μεγαλύτερο ποσοστό τών άπασχολομένων στis οικοτεχνίες είναι γυναίκες—σέ 67.824 άπασχολομένους, είναι 55.516 γυναίκες και 12.308 άνδρες. Έπίσης, στην Οικοτεχνία παρατηρείται, ότι εργάζονται κατά κύριον λόγο οι ίδιοι οι έπιχειρηματίαι και τά μέλη τής οικογενείας των, πού άνέρχονται σέ 52.822.

Τό κυριώτερο έπάγγελμα είναι ή ραπτική έξωτερικών ένδυμάτων, δηλαδή ή μοδιστρική. 27.482 οικοτεχνίες, πού άπασχολούν 42.094 άτομα, έπαγγέλλονται τήν «ραπτική τών έξωτερικών ένδυμάτων». Έξ αυτών οι 39.421 είναι γυναίκες. Πολλά άτομα, έπίσης, άπασχολούνται στην ύφαντική. Έπάρχουν 6.160 οικοτεχνίες παραγωγής νημάτων και

ύφασμάτων, όπου εργάζονται 8.756 άτομα. Και έδω οι γυναίκες κυριαρχούν.

Τά πιδ «μικρά» έπαγγέλματα στην Οικοτεχνία είναι: παρασκευή διατηρουμένων όπωρών, λαχανικών και έλαιών, κατασκευή ειδών εκ χαρτομάζης, χάρτου και χαρτονίου, κατασκευή μουσικών όργάνων, κατασκευή μοτοσυκλετών και ποδηλάτων και ύαλουργία.

Όρισμένα έπαγγέλματα οικοτεχνίας διατηρούν άκόμη τήν «παλαικότητα» τους. Είναι έπαγγέλματα πού ξεκίνησαν μέσα στο σπίτι και παραμένουν μέσα στο σπίτι, π.χ. ή κατασκευή κεντημάτων. Έπάρχουν 1.140 οικοτεχνίες πού άσχολούνται με τό κέντημα και εργάζονται σ' αυτές 1.465 γυναίκες και 9 άνδρες. Έπίσης, οι εργασίες ξυλογλυπτικής άπασχολούν 25 άτομα και ή κατασκευή μικρών αντικειμένων εκ ξύλου άλλα 78 άτομα. Έδω βεβαίως κυριαρχούν οι άνδρες.

Ένα άλλο έπάγγελμα «σύγχρονο», ή κατασκευή πλεκτών έπιπλων, άπασχολεί 85 άτομα, πού άνήκουν σέ 67 οικοτεχνίες. Τέλος, ή άγγειοπλαστική άπασχολεί 112 πρόσωπα, πού εργάζονται σέ 65 έπιχειρήσεις οικοτεχνίας.

Πόσα άτομα εργάζονται σέ κάθε οικοτεχνία; Η κατωτέρω έκατοστιαία κατανομή μäs δείχνει ότι οι έπιχειρήσεις με 1 ή 2 πρόσωπα είναι τά 87,5%. Αναλυτικά είναι:

Σύνολον	100,0
0 (κλειστά)	0,9
με 1 πρόσωπον	73,6
2 πρόσωπα	14,9
3-4 »	8,2
5-9 »	2,2
10-19 »	0,1
20-49 »	0,1

Γιά νά καταλάβουμε καλύτερα τήν θέση τής Οικοτεχνίας σέ κάθε γεωγραφικό διαμέρισμα τής Ελλάδος, θά παραθέσουμε ένα πίνακα, όπου έμφανίζεται ή έκατοστιαία αναλογία άπασχολομένων κάθε περιοχής, σέ κάθε έναν άπό τούς θεωρουμένους βιομηχανικούς κλάδους. Π.χ. στην Περιφέρεια Προτενούσης επί 100 εργαζομένων, οι 1,2 εργάζονται στα Όρυχεϊα, οι 89,8 στην Μεταποίηση, οι 1,1 στην Οικοτεχνία και 7,9 στις Οικοδομήσεις και τά Δημόσια έργα.

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Διανέμεται Δωρεάν

Γεωγραφικόν διαμέρισμα	Σύνολον	Όρυχεϊα	Μεταποίησις, Ήλεκτρισιμόδς κλπ.	Οικοτεχνία	Οικοδομήσεις και Δημ. έργα
Περιφέρεια προτενούσης	100	1,2	89,8	1,1	7,9
Στερεά Έλλάς — Εύβοια	100	10,9	64,1	18,5	6,5
Πελοπόννησος	100	0,8	76,1	15,7	7,4
Ίόνιοι Νήσοι	100	1,8	72,1	22,4	3,7
Θεσσαλία	100	1,5	58,4	19,0	21,1
Μακεδονία	100	6,1	68,6	13,8	11,5
Ήπειρος	100	0,5	57,6	28,3	13,6
Κρήτη	100	1,8	72,0	16,5	9,7
Νήσοι Αιγαίου	100	5,9	70,2	14,8	9,1
Θράκη	100	2,8	59,2	25,4	12,6

ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ 1957

Μέσα σέ λίγο διάστημα, τούς τελευταίους 6 μήνες, ή ΕΣΥΕ έκυκλοφόρησε δυό ιδιαίτερους, πολυσέλιδους τόμους, πού αναφέρονται στην «φυσική κίνηση του πληθυσμού τής χώρας μας» κατά τό 1956, ό ένας, και κατά τό 1957, ό δεύτερος. Οί εκδόσεις αυτές είναι οί πρώτες μεταπολεμικές, σχετικώς πρός τό θέμα τών γάμων, τών γεννήσεων και τών θανάτων στην Ελλάδα. Τά συμπεράσματα από τήν ανάλυση τών δεδομένων τής φυσικής κίνησης του πληθυσμού, γιά τό 1957 μπορούν νά συνοψισθούν ως εξής:

Επί 1000 ατόμων αντιστοιχοῦν 8 γάμοι, 19 γεννήσεις ζώντων και 8 θάνατοι.

Είκοσι χρόνια πρίν, δηλαδή τό 1937, οί αντίστοιχες αναλογίες ήσαν 6,5 γάμοι, 26 γεννήσεις ζώντων και 15 θάνατοι.

Αν τώρα δελήσωμε νά ανατρέξωμε έναν αιώνα πίσω, περίπου, τότε δά έχωμε τελείως διαφορετικές αναλογίες.

1860: Γάμοι (πάντα επί 1000 ατόμων) 6, γεννήσεις ζώντων 28 και θάνατοι 20. Παρατηρούμε, δηλαδή, ότι μέσα σέ έναν αιώνα ή κατάσταση υ-

πέστη μεγάλες διαφοροποιήσεις. Τοποθετώντας πλάϊ-πλάϊ τούς αριθμούς, μπορούμε νά κάνωμε τις συγκρίσεις μας και νά βγάλωμε τά συμπεράσματά μας.

1860: Επί 1000 ατόμων, γάμοι 6, γεννήσεις ζώντων 28, θάνατοι 20.

1937: Επί 1000 ατόμων, γάμοι 6,5, γεννήσεις ζώντων 26, θάνατοι 15.

1957: Επί 1000 ατόμων, γάμοι 8, γεννήσεις ζώντων 19, θάνατοι 8.

Όσο προχωρούμε, δηλαδή, παρατηρούμε ότι τό ποσοστό τών γάμων αύξάνει σταθερά, τό ποσοστό γεννήσεων μειώνεται, επίσης, σταθερά, και τό ποσοστό τών θανάτων μειώνεται άλματώδως.

Στούς γενικούς πίνακες πού έχει ή Στατιστική Υπηρεσία και πού δημοσιεύονται σ' αυτή τήν έκδοσι φυσικής

κίνησης πληθυσμού του 1957, βλέπομε ότι επί πληθυσμού 1000 ατόμων τό ποσοστό τών γάμων αύξάνει μονίμως, τουλάχιστον γιά τά έτη από 1860—1884 και 1921—1957. Έξαιρεί στόν κανόνα αποτελούν τό έτος 1881 και τό 1940, προφανώς λόγω τών πολεμικών μας, τότε, περιπετειών.

Τό ποσοστό τών γεννήσεων ζώντων—και γιά τήν ίδια σειρά έτών—σημειώνει αύξομειώσεις, γιά νά άρχιση νά μειώνεται συνεχώς από τό 1949 και μετά. Από τό 1950 δέ, επί 1000 ατόμων, βλέπομε νά κυμαίνεται τό ποσοστό τών γεννήσεων ζώντων έως 20.

Στό θέμα τών θανάτων ή μείωσις του ποσοστού είναι σταθερή, γιά νά φθάση στόν μονοψήφιο αριθμό από τό 1949 και μετά.

Από τό ίδιο τεύχος τής ΕΣΥΕ εξάγονται και άλλα ενδιαφέροντα συμπεράσματα. Η μέση ηλικία πού νυμφεύονται οί άνδρες π χ. είναι τά 28,8 χρόνια τους—γιά τό 1957 μιλοῦμε—ένω ή γυναίκα παντρεύεται γύρω στα 24,6 χρόνια της. Η μέση ηλικία τών μητέρων, χωρίς νά λαμβάνεται υπ' όψιν ή σειρά τής γέννας—άν, μέ άλλα λόγια, είναι πρωτοτόκος ή δευτεροτόκος ή μητέρα—είναι τά 28,1 χρόνια της. Η μέση ηλικία κατά τόν θάνατον (όχι ό μέσος όρος ζωής) ήταν γιά τούς άνδρες τά 56,4 χρόνια και γιά τις γυναίκες τά 60,5 χρόνια. Στό σημείον αυτό παρατηρείται μία πολύ μεγάλη διαφορά ανάμεσα στό 1937 και στό 1957. Κατά τό 1937 ή μέση ηλικία κατά τόν θάνατον (και πάλι διευκρινίζομε ότι δέν πρόκειται γιά τόν μέσον όρον ζωής) ήταν 36,5 γιά τούς άνδρες και 37,9 γιά τις γυναίκες. Από τά παιδιά πού έγεννήθησαν ζώντα, τά 77% περίπου είχαν μία επιστημονική συμπαράστασι. Δηλαδή, κατά τόν τοκετό παρέστη ιατρός ή μαία ή νοσοκόμος. Έν τούτοις, μόνον τά 37% τών γεννήσεων έγιναν σέ νοσοκομείο (κλινική ή μαιευτήριο).

Από τούς γάμους, τά 92% έτελεσθησαν μεταξύ αγάμων· τό άλλο 8% ήσαν χήροι ή έκ διαζυγίου. Ένδιαφέρον γιά συγκρίσεις παρουσιάζουν και τά εξής στοιχεία: Τό 1957, έκ τών θανόντων, τό 26% περίπου τών άνδρών και τό 21% τών γυναικών ήσαν άγαμοι. Είκοσι χρόνια πρίν όμως, δηλαδή τό 1937, τό ποσοστό τών άνδρών πού ά-

πέδανον άγαμοι έφθανε τό 52% περίπου και τών γυναικών τό 46%.

Γιά τις συγκρίσεις μεταξύ τών δύο φύλων τά γενικά στοιχεία γιά τό 1957 αναφέρουν, ότι στις 1000 κοπέλλες πού έγεννήθησαν, αντιστοιχοῦν 1073 άγόρια, αλλά στούς 1000 θανάτους γυναικών αντιστοιχοῦν 1020 θάνατοι άνδρών.

Η πρόοδος τής ιατρικής έπιστήμης τά τελευταία, πρό του 1957, χρόνια, μπορεί νά μετρηθι από 2 μόνον αριθμούς:

Στις 10.000 γεννήσεις ζώντων παιδιών, τό 1937 είχαμε 42 θανάτους μητέρων, ένω τό 1957 μόλις 8.

Η αύξησις του πληθυσμού από τήν ύπεροχή τών γεννήσεων, έφθασε τό 1957 τά 12 άτομα σέ πληθυσμό 1000 ατόμων—ή ύπεροχή μετριέται έναντι τών θανάτων. Αν όμως λογαριάσωμε και τις μεταναστεύσεις, τότε ή καθαρή αύξησις του πληθυσμού επί 1000 ατόμων είναι 8 άτομα.

Είναι βέβαιον ότι και αυτοί οί ελάχιστοι και έντελώς γενικοί αριθμοί, μπορούν νά οδηγίσουν τούς αρμοδίους στό νά βγάλουν τά σωστά συμπεράσματα, τά όποια δά αποτελέσουν τήν βάση γιά όποιεσδήποτε κοινωνιολογικές μελέτες. Δηλαδή, γιά τις μελέτες, πού καθιστούν τούς όρους τής ζωής μας καλύτερους.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Βιομηχανική παραγωγή. Ο γενικός δείκτης όγκου βιομηχανικής παραγωγής, κατά τον μήνα Ιούλιον 1960, εμφανίζει άνοδον κατά 15,19% εν συγκρίσει πρὸς τὸν ἀντίστοιχον μήνα Ιούλιον τοῦ 1959 καὶ κατὰ 2,10% ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν προηγούμενον μήνα Ιούνιον 1960 (Γενικός δείκτης όγκου μηνιαίας βιομηχανικής παραγωγής με βάσιν 1957=100: Ιούλιος 1959=103,93, Ιούνιος 1960=117,26, Ιούλιος 1960=119,72).

Τιμαί. Ο γενικός δείκτης τιμῶν τοῦ καταναλωτοῦ τῶν ἀστικῶν περιοχῶν ἐμφανίζει, κατὰ μήνα Σεπτέμβριον 1960, μικράν ἀύξησιν (0,5%) ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν προηγούμενον μήνα Αὐγούστου 1960. (Γενικός δείκτης τιμῶν τοῦ καταναλωτοῦ ἀστικῶν περιοχῶν με βάσιν 1959=100: Σεπτέμβριος 1960=102,8, Αὐγούστου 1960=102,3).

Αἱ ἐξαγωγαὶ κατὰ τὴν περίοδον Ἰουλίου - Αὐγούστου 1960. Ἡ ἀξία τοῦ συνόλου τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἐξαγωγῶν κατὰ τὴν περίοδον Ἰουλίου - Αὐγούστου 1960, ἀνῆλθεν εἰς 18,3 ἑκατ. δολάρια.

Αἱ ἐξαγωγαὶ ἑλληνικῶν προϊόντων κατὰ κυριωτέρας χώρας προορισμοῦ ἔχουν ὡς ἀκολούθως, εἰς ἑκατ. δολάρια:

Ε.Σ.Σ.Δ.	3,4
Ἡνωμ. Βασιλείον	2,3
Γερμανία Δυτ.	2,2
Ἡν. Πολιτεῖαι	1,1
Γιουγκοσλαβία	1,0
Ἰταλία	0,9
Αἴγυπτος	0,6
Γαλλία	0,5
Αὐστρία	0,5
Ὀλλανδία	0,4
Τσεχοσλοβακία	0,4

Ἐξ ἄλλου, ἡ ἀξία τῶν κυριωτέρων προϊόντων, τῶν ἐξαχθέντων κατὰ τὴν ὡς ἄνω περίοδον, ἔχει ὡς ἐξῆς, εἰς ἑκατ. δολάρια:

Ὄρυζα	3,5
Καπνὸς εἰς φύλλα	3,2
Κολοφώνιον	1,8
Δέρματα ἀκατέργαστα	1,7
Σταφίς μέλαινα	1,1
Ἐλαία	1,0
Σταφίς σουλτανίνα	0,9
Βάμβαξ	0,3
Σταφυλαί	0,2

Χ ὠ ρ α ι	Αὐγούστου		Ἰανουάριος - Αὐγούστου	
	1960	1959	1960	1959
Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι	9.321	7.901	56.020	46.791
Γαλλία	9.286	8.447	25.586	22.128
Γερμανία	7.512	5.115	28.809	23.646
Ἡνωμένον Βασίλειον	7.126	6.517	28.790	25.236
Ἰταλία	4.201	2.884	11.726	9.197
Γιουγκοσλαβία	2.571	2.205	16.857	19.439
Αὐστρία	1.544	1.059	6.127	5.203
Ἑλβετία	1.249	1.038	6.093	5.556
Βέλγιον - Λουξεμβούργον	1.066	1.214	4.888	4.956
Ἰσραήλ	845	639	2.518	1.831
Κάτω Χῶραι	611	535	3.070	2.603
Καναδάς	534	343	2.862	2.117
Λοιπαὶ χῶραι	6.120	5.925	3.118	30.237

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΣΥΕ

Στατιστικὴ Ἐπετηρὶς τῆς Ἑλλάδος 1959, 1960. Εἶναι ἡ ἔκτη, κατὰ σειράν, μεταπολεμικὴ «ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» καὶ ἀποτελεῖ ἓνα ἀκόμη βῆμα εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Υπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ἀριωτέραν καὶ πληροετέραν δυνατὴν ἐμφάνισιν τῶν κυριωτέρων ἑλληνικῶν καὶ διεθνῶν στατιστικῶν στοιχείων. Ἡ ἐν λόγω Ἐπετηρὶς περιέχει πλῆθος νέων στατιστικῶν πινάκων, διὰ τῶν ὁποίων παρέχεται πλήρης ἢ εἰκὼν τῶν ἐπιτεύξεων τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς δραστηριότητος.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Τὰ αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα σημειώνουν κάμπιν, λέει ἡ στατιστικὴ. Ἄγνοοῦν οἱ καημένοι πὼς σήμερα πήρες δίπλωμα...

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΣΕΩΣ ΕΚΠΟΜΩΝ ΕΣΥΕ

Α' Ἐπαρχιακοὶ Σταθμοὶ Ε.Ι.Ρ. (πεντάλεπτος)

	Ἡμέρα	Ὁρα
1. ΒΟΛΟΥ	Τετάρτη	12,25'
2. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	Τρίτη	15,10'
3. ΚΕΡΚΥΡΑΣ	Τρίτη	14,25'
4. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	Τρίτη	12,35'
5. ΠΑΤΡΩΝ	Δευτέρα	14,02'
6. ΡΟΔΟΥ	Τετάρτη	12,55'

Β' Σταθμοὶ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος (15λεπτος)

1. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	Σάββατον	19,45'
2. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	Δευτέρα	18,20'
3. ΚΑΒΑΛΑΣ	Σάββατον	19,45'
4. ΚΟΖΑΝΗΣ	Τρίτη	18,30'
5. ΛΑΡΙΣΗΣ	Παρασκευὴ	18,45'
6. ΣΕΡΡΩΝ	Πέμπτη	17,15'
7. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ	Τρίτη	08,00'
8. ΦΛΩΡΙΝΗΣ	Δευτέρα	14,00'

Γ' Ἀνεξάρτητοι Ραδιοσταθμοὶ

1. ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ	Τρίτη	14,45'—14,50' (5λεπτος)
2. ΠΥΡΓΟΥ	Κυριακὴ	2,10'—2,30' (20λεπτος)